

1875

51
12ta
júli.

Skyldu þjer herra amtmaður, eptir að þjer hafid borið yður saman við hlutaðeigandi lögreglustjóra og dýralækni, hafa nokkuð að athuga við þessar bendingar, býst jeg við, að þjer skýrið mjer frá því. Eins vona jeg að fá frá yður framvegis þangað til ráð má gjöra fyrir því, að kláðanum sje gjöreytt, mánaðarlegar skýrslur um það, sem gjört verður til upprættunar kláðans og kemur fram um heilbrigðisástand sauðfjárins í umdæmum yðar, sjer í lagi býst jeg við, að þjer skýrið mjer frá árangri máls þess, sem mun hafa verið höfð að gegn bóndanum á Efstabœ í Skorradal fyrir óhlýðni gagnvart fyrirskipun yðar um niðurskurð 116 kinda þar á bœ.

5216da
júli.

Brjef landshöfðingja, (til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu).

Í brjefi frá 13. þ. m. hafid þjer herra amtmaður, þar sem bóndinn Þorleifur Þorleifsson á Bjarnarhöfn í Helgafellssveit hefur gert fyrirspurn til yðar um það, hvort eigi muni heimilt að stofnsetja fasta verzlun í Kumbaravogi, sem er í landareign nefndrar jarðar, bezt úrskurðar míns um það, hvort nefndur vogur geti álitizt löggiltur verzlunarstaður, og látið þjer jafnframt því það álit í ljósi, að þó ráða megi af einkaleyfislögum og öðrum ákvörðunum um verzlun landsins frá 17. og 18. öld, að verzlun hafi þá verið rekin á Kumbaravogi, leiði það af því, að hann er ekki nefndur í tilskipun frá 11. sept. 1816 nje í opnu brjefi frá 28. desbr. 1836 milli löggiltra verzlunarstaða, að það geti eigi verið leyfilegt að við hafa þar verzlun öðruvísi en á hverjum öðrum stað, sem ekki er löggiltur til verzlunar.

Fyrir því skal yður tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að jeg fellst á það álit, að tilskipun 11. septbr. 1816, með því í 5. og 6. grein sinni að tilgreina hafnir þær, sem kaupmenn mega sigla á, hafi bannað verzlun á öllum öðrum höfnum án tillits til þess, hvort áður hafi verið verzlauð á þeim eður ekki, samanber einnig konungsúrskurði frá 20. maí 1818 og 4. maí 1819, sem löggilda verzlunarstað á Siglufirði, «þó staður þessi sje eigi talinn í tilsk. frá 11. septbr. 1816». Með því nú, að Kumbaravogur, eins og sagt var, er eigi talinn verzlunarstaður í nefndri tilskipun, og hann heldur eigi síðan hefur verið löggiltur, verður eigi veitt leyfi til að stofna þar fasta verzlun.

5321sta
júli.

Brief landshöfðingja (til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu).

Eptir að þjer herra amtmaður í brjefi frá 28. desember f. á. höfðu bezt úrskurðar míns um, hvort yður ekki samkvæmt 60. gr. sveitarstjórnartilsk. frá 4. maí 1872 bæri frá 1. janúar 1875 að hætta að greiða úr jafnaðarsjóði suðuramtsins laun þau, sem að undanfögnu hafa verið greidd úr honum handa lögregluþjóni í Reykjavík, skaut jeg, þar sem bæjarstjórnin hafði haldið þeirri skoðun fram, að jafnaðarsjóðurinn yrði eigi undanþeginn þessari skyldu nema með nýju lagaböði, málinu til úrskurðar ráðgjafans fyrir Ísland; og hefur ráðgjafinn nú í brjefi frá 6. þ. m. tjáð mjer, að hann sje mjer samdóma um það, að amtsjafnaðarsjóðurinn geti eigi lengur eptir því, sem fyrirskipað er í hinni tilvitnuðu grein sveitarstjórnartilskipunarinnar um, að Reykjavíkurbær skuli eigi greiða neitt gjald í jafnaðarsjóðinu, verið skyldur að borga hin nefndu laun.

Þetta er með þessu brjefi kynnt yður, herra amtmaður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

Brjef landshöfðingja (til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu).

5421sta
júli.

Ráðgjafinn fyrir Ísland hefur 30. f. m. ritað mjer á þessa leið: Jafnframt því að senda mjer erindi, þar sem amtmaðurinn yfir norður- og austurum-

ðæminu fer því á flot, að samþykkt verði, að hann hafi veitt Friðriki Pjeturssyni 40 rd. eptirgjöf á afgjaldi jarðarinnar Syðri-Reystrará fardagaárið 1873—74 sem þóknun fyrir að hann hefði í fardögum 1874 staðið upp af jörð þessari fyrir sóknarprestinum að Möðruvallaprestakalli sira Davíð Guðmundssyni, og að nefnd jörð verði útlögð prestinum í tjeðu embætti, sem ljensjörð eptirleiðis — hefur herra landshöfðinginn í þóknanlegu brjefi frá 14. apríl síðastliðins, eptir að hafa leitað álits stiptsyfirvaldanna um þetta mál, aðhyllt tillögur þeirra um hið síðara atriði, og skotið því til ráðgjafans, hvort ástæða gæti verið til að samþykkja eptirgjöf þá, sem ræðir um í fyrra atriðinu.

Fyrir þessa sök skal til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar þjónustusamlega tjáð, að ráðgjafinn fallist á, að jörðin Syðri-Reystrará leggist sóknarprestunum að Möðruvallaklaustri til ábúðar gegn því, að þeir greiði hin árlegu leigugjöld eptir hana í umboðssjóð Möðruvallaklausturs, og hefur þar að auki eptir atvikum virzt vera heimild til að láta 40 rd. eptirgjöf þá á afgjaldi Friðriks Pjeturssonar eptir nefnda jörð fardagaárið 1873—74, sem átt hefur sjer stað, vera óraskaða; en ráðgjafinn óskar, að amtmanninum yfir norður- og austurumðæminu verði greinilega tjáð, að konungsbrjef frá 18. apríl 1761 ekki, eins og hann virðist hafa ætlað, leggi hinu opinbera neina skyldu á herðar til að sjá um, að prestar fái ábyl-sjörð, ef engin slík jörð er lögð viðkomandi embætti; eigi heldur er í konungsbrjefinu gengið út frá því, að bóndi sá, sem stendur upp af jörð fyrir presti, eigi að hafa aðra þóknun fyrir þetta en endurborgun festugjaldsins, hafi slíkt gjald verið greitt.

Þetta er hjer með tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

Auglýsing.

Í sambandi með auglýsingu minni frá 14. apríl þ. á. (stjórnartíð. B. 1875—26), skal hjermeð birt almenningi, að fjárhagsstjórn ríkisins samkvæmt brjefi ráðgjafans fyrir Ísland frá 19. f. m., hefur tjáð sig fúsa á að meðtaka til útgöngu þessa árs hina schlesvig-holsteinsku spesíupeninga, sem landfógetinn sendir henni. Fyrir því skal skorað á þá, sem eigi geta skipt hjá landfógetanum birgðum sínum af schlesvig holsteinskum spesíupeningum (áttskildingum, mörkum, tvímörkum, fermörkum, áttmörkum og spesíum þeim, sem taldar eru í fyrnefndri auglýsingu), innan loka þessa mánaðar, að gera þetta sem allra fyrst, síðast innan 23. nóvembermánaðar þ. á., þá er póstskipið mun vera að búa sig af stað frá Reykjavík í síðasta sinni í ár.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík, 22. júlí 1875.¹

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.

Ráðgjafaskipti:

Samkvæmt allraþegnsamlegastri beiðni hefur hans hátign konunginum þóknast hinn 11. dag júnímán. allramildilegast að veita ráðgjafa sínum fyrir Ísland, dómsmálaráðgjafa ríkisins og varadómarara í hæzta-

1) 23. júlí var lagt fyrir landfógetann að senda aðalríkisjóðnum hina schlesvig holsteinsku spesíupeninga, sem samkvæmt þessari auglýsingu kæmu inn í jarðabókarsjóðinn, með fyrstu póstferð, eptir að peningarnir eru greiddir, síðast með 7. ferð hjoðan á þessu ári.